

(Ти червоно ніколи не горіла,
О пізня кульбабо! Голівка посивіла
Хитається дрімотно у півсні —
Краси останній слід. Так само навесні
Ти піднімалася, в замріянні зростала,
Ти красувалася в пишноті молодій...)
Тремтить нитками порваних надій
Прозоре павутиння... Хвиле, стій!